609/00

Den 28. december 2000 blev i sag nr. 52.294:

xxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring 2 i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et Rolex Submarine med diamantskive til 52.000 kr.

Selskabet har afvist at yde erstatning for uret med henvisning til, at det ikke er sandsynliggjort, at uret er bortkommet ved en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Selskabet henviser bl.a. til, at taksatoren under et besøg hos klageren så et tilsvarende ur ligge i klagerens skuffe. Selskabet gør endvidere gældende, at der er tale om erhverv, idet klageren køber og sælger ure.

Klagerens advokat har i skrivelse af 4/5 2000 til nævnet bl.a. anført: "Det er ikke korrekt, når det anføres, at klageren i en skuffe havde et ur identisk med det anmeldte stjålne Rolex Submarine med diamantskive. Det ur som blev stjålet havde klageren netop købt som erstatning for det ur, der lå i skuffen, og som blev solgt til en køber i Spanien. Klageren kunne bedre lide det ur, der senere blev stjålet, og samtidig fik klageren mulighed for at sælge uret fra skuffen, hvorved klageren kunne få råd til at købe det Rolex Submarine med diamantskive, som desværre senere blev stjålet. At de to ure ikke er identiske, at begge ure har været min klient i hænde, og at det ene ur er solgt til Spani-

en er klart bevist af klageren ved fremvisning af to forskellige certifikater på de to forskellige ure, hvilket ikke lader sig gøre, medmindre min klient har købt og ejet de to forskellige ure. Herefter resterer alene spørgsmålet om, hvorvidt Codan Forsikring er i tvivl om, at det anmeldte Rolex ur er stjålet. Det har ikke på noget tidspunkt tidligere været betvivlet af Codan Forsikring. Det hændelsesforløb, som Codan Forsikring beskriver omkring det Rolex ur, der lå i klagerens skuffe, og som blev solgt til Spanien, er sagen uvedkommende, men det skal oplyses, at klageren følte sig meget dårlig behandlet af Codan Forsikring, blandt andet mistænkeliggjort, idet Codan Forsikring havde modtaget dokumentation for det stjålne ur. … I den forbindelse skal jeg henvise til, at undertegnede ved skrivelse af 28. oktober 1999 over for Codan Forsikring har redegjort for, at klageren har en speciel interesse for ure og samler på ure. Der er i øvrigt tale om så dyre ure, at når klageren ønsker et nyt kostbart Rolex ur, er det nødvendig at sælge det Rolex ur, klageren allerede har på nøjagtig samme måde som det kan være tilfældet blandt privatpersoner med hensyn til smykker, dyre beklædningsgenstande og f.eks. antikviteter."

Klagerens advokat afviser, at der skulle være tale om erhverv.

Både selskabet og klagerens advokat har over for nævnet redegjort for påstande og anbringender. Selskabet har bl.a. fremlagt erklæringer fra to taksatorer.

Selskabet fastholder sin afgørelse og har i skrivelse af 21/7 2000 til nævnet bl.a. anført: "Endelig bemærker vi, at i forbindelse med mødet med forsikringstager d. 27/9 1999 fik taksator forevist det ur, der lå i skuffen, men det var ikke muligt at se serienr. på det pågældende ur. Efter mødet kontaktede taksator en Rolex-forhandler, som oplyste, at urets serienr. er placeret på urkassen således, at det kun kan ses ved afmontering af urlænken. Da taksator d. 30/9 1999 kontaktede forsikringstager, var det bl.a. for at han kunne låne uret, således at det kunne bringes til urmager mhp. aflæsning af serienr. Som tidligere redegjort for, oplyste forsikringstager, at uret nu var solgt til en bekendt i Spanien, som forsikringstager ikke ønskede at oplyse identiteten på."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**7.6 Dokumentation …** Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:
Det påhviler den sikrede at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse, herunder parts- og vidneforklaringer. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen